

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika
(www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

1394617_RegNr_e2-1718-943/2016

<http://www.infolex.lt/tp/1394617>

Civilinė byla Nr. e2-1718-943/2016

Teisminio proceso Nr. 2-56-3-00454-2016-8

Procesinio sprendimo kategorijos
3.1.18.4 (S)

LIETUVOS APELIACINIS TEISMAS

N U T A R T I S

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2016 m. gruodžio 21 d.
Vilnius

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėja Egidija Tamošiūnienė, teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjusi **ieškovės uždarnosios akcinės bendrovės „Kamesta“ atskirąjį skundą** dėl Kauno apygardos teismo 2016 m. birželio 28 d. nutarties, kuria atsisakyta taikyti laikinąsias apsaugos priemonės, priimtąs civilinėje byloje Nr. e2-1795-413/2016 pagal minėtos ieškovės ieškinį atsakovei Kauno miesto savivaldybės administracijai dėl vienašalio sutarties nutraukimo pripažinimo neteisėtu, delspinigių ir palūkanų priteisimo,

n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

1. Paduotu ieškiniu ieškovė UAB „Kamesta“ prašo pripažinti neteisėtu atsakovės Kauno miesto savivaldybės administracijos vienašalį 2005 m. rugpjūčio 1 d. koncesijos sutarties Nr.1717

nutraukimą nuo 2016 m. kovo 14 d; priteisti ieškovei iš atsakovės 58 301,07 Eur delspinigių, 18 523,91 Eur palūkanų, procesines palūkanas ir bylinėjimosi išlaidas.

2. Ieškinio reikalavimų įvykdymui užtikrinti ieškovė teismo prašė taikyti laikinąsias apsaugos priemones – uždrausti Kauno miesto savivaldybės administracijai atlikti iš neteisėto 2005 m. rugpjūčio 1 d. koncesijos sutarties Nr. 1717 nutraukimo atsiradusių reikalavimo teisių įgyvendinimo veiksmus ir išlaikyti iš šios sutarties kylančias šalių teises ir pareigas iki teismo sprendimo galutinio įsiteisėjimo dienos.
3. Pagal koncesijos sutartį ieškovė įsipareigojo pastatyti ir tinkamai eksploatuoti Aleksoto tilto kairiojo prietilčio transporto mazgą, t. y. visuomenei ir valstybei reikšmingą viešosios infrastruktūros objektą. Nepritaikius laikinųjų apsaugos priemonių iki teismo sprendimo priėmimo gali būti sugadinti koncesijos ruožo įrenginiai, nutrukti sutartys su koncesijos ruožą prižiūrinčiais trečiaisiais asmenimis. Net ir priėmus ieškovei nepalankų sprendimą, pasunkėtų arba pasidarytų neįmanomas koncesijos rezultato įvertinimas jo perdavimo atsakovei momentu.

II. Pirmosios instancijos teismo nutarties esmė

4. Kauno apygardos teismas 2016 m. birželio 28 d. nutartimi netenkino ieškovės UAB „Kamesta“ prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones.
5. Teismas nurodė, kad kai sutartis *de jure* jau yra nutraukta, atsakovės įpareigojimas vykdyti sutartines prievoles prieštarautų ekonomiškumo ir proporcingumo principams, neatitiktų laikinųjų apsaugos priemonių taikymo paskirties bei iš esmės reikštų ieškinio reikalavimais siekiamų tikslų įgyvendinimą bylos nagrinėjimo metu, nesant išspręstam ginčui dėl sutarties nutraukimo teisėtumo. Be to, ieškovės prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones nėra susijęs su būsimo teismo sprendimo tinkamo įvykdymo užtikrinimu, todėl ieškovei palankus teismo sprendimas galėtų būti įvykdytas ir nepritaikius laikinųjų apsaugos priemonių.
6. Papildomai teismas nurodė, kad nutraukus koncesijos sutartį, pareiga rūpintis koncesijos ruožo priežiūra tenka atsakovei, todėl nepritaikius laikinųjų apsaugos priemonių nebus pažeidžiamas viešasis interesas.

III. Atskirojo skundo ir atsiliepimo į jį argumentai

7. Atskirajame skunde atsakovė prašo panaikinti Kauno apygardos teismo 2016 m. birželio 30 d. nutartį ir klausimą išspręsti iš esmės – pritaikyti laikinąsias apsaugos priemones. Skundas grindžiamas šiais argumentais:
 1. Laikinųjų apsaugos priemonių taikymas priklauso nuo to, ar egzistuoja jų taikymo sąlygos, o ne nuo materialinio teisinio santykio, iš kurio kilęs ginčas. Vykstant ginčui dėl sutarties galiojimo, ginčo sutarties išsaugojimas iki teismas išspręs ginčą yra tinkama sprendimo įvykdymo užtikrinimo priemonė.
 2. Teismas nagrinėjo ne ieškovės prašomos taikyti laikinosios apsaugos priemonės pagrįstumą (išlaikyti *status quo* padėtį ir apriboti atsakovei galimybę taikyti sutarties nutraukimo pasekmes), o kitos laikinosios apsaugos priemonės pagrįstumą (įpareigoti atsakovę vykdyti vienašališkai nutrauktą sutartį). Įpareigojimas vykdyti sutartį ir sutarties išsaugojimas nėra tapačios sąvokos.
 3. Visi koncesijos ruože esantys statiniai bei įrenginiai išliko ieškovės nuosavybe, nebuvo atliktas koncesijos ruožo ir jame esančių objektų perdavimas, jų būklės įvertinimas ir atliktų darbų kainos nustatymas, kurie būtini teisingam ieškovei

sumokėtų sumų apskaičiavimui, pasibaigus koncesijos sutarčiai. Išliko nenutrauktos koncesijos ruožo atskirų priežiūros darbų sutartys su trečiaisiais asmenimis, kurie po sutarties nutraukimo toliau vykdo įsipareigojimus. Atsakovė, pasinaudodama sutarties nutraukimu, siekia neteisėtai perimti koncesijos ruožą ir ieškovei priklausantį turtą bei perduoti jį prižiūrėti tretiesiems asmenims.

4. Teismas nesiaiškino, kokius apribojimus ar nepatogumus dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo patirtų atsakovė, todėl nepagrįstai nurodė, kad tokių priemonių taikymas prieštarautų ekonomiškumo ir proporcingumo principams.
 5. Galimai palankaus ieškovei teismo sprendimo įvykdymas gali pasunkėti, nes iki teismo sprendimo priėmimo gali būti sugadinti koncesijos ruožo įrenginiai, nutrūkti sutartys su koncesijos ruožą prižiūrinčiais trečiaisiais asmenimis. Net ir ieškinį atmetus, ginčo laikotarpiu nepritaikius laikinųjų apsaugos priemonių, nebūtų įmanomas koncesijos rezultato įvertinimas jo perdavimo atsakovei momentu, dėl to galėtų kilti tolimesni ginčai ateityje.
 6. Teismas neanalizavo ir nepasisakė dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo būtinybės viešojo intereso aspektu. Kilęs ginčas neturi trukdyti tinkamam koncesijos ruožo funkcionavimui. Atsakovė faktiškai koncesijos ruožo neprižiūri, todėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymas užtikrintų viešąjį interesą.
 7. Atsakovė jau buvo nepagrįstai nutraukusi koncesijos sutartį, tačiau vėliau pripažino savo veiksmų neteisėtumą ir sudarė taikos sutartį, kuri buvo patvirtinta Kauno apygardos teismo 2012 m. birželio 13 d. nutartimi. Atsakovė ir šį kartą sutartį nutraukė dėl tapačių aplinkybių, todėl ieškinys yra pagrįstas.
8. Atsiliepime į atskirąjį skundą atsakovė Kauno miesto savivaldybės administracija teismo prašo skundą atmesti ir skundžiamą nutartį palikti nepakeistą bei priteisti bylinėjimosi išlaidas. Atsiliepime nurodomi šie argumentai:
1. Koncesijos sutartis yra nutraukta, todėl bet kokių iš jos kylančių teisių ir pareigų išsaugojimas yra neįmanomas. Koncesijos sutartis išregistruota iš VĮ „Registru centras“.
 2. Ieškovės prašomos pritaikyti laikinosios apsaugos priemonės iš esmės reikštų įpareigojimą toliau vykdyti vienašališkai nutrauktą sutartį. Kitokia reikalavimo formuluotė nekeičia tikrosios jo esmės.
 3. Nutraukus koncesijos sutartį, koncesijos ruožo priežiūra yra atsakovės, o ne ieškovės pareiga. Pagal koncesijos sutartį bet kokių koncesijos ruože esančių pastatų ir įrenginių nuosavybės teisė priklauso UAB „Kamesta“ tik tol, kol galioja koncesijos sutartis. Pastarąją nutraukus, šios teisės turėtų būti perduotos atsakovei. Atsakovė yra ėmusi reikiamų priemonių koncesijos ruožui teisėtai perimti ir jo tolesnei eksploatacijai tinkamai vykdyti.
 4. Teismas pagrįstai nurodė, kad laikinųjų apsaugos priemonių taikymas prieštarautų ekonomiškumo ir proporcingumo principams, nes atsakovė privalėtų toliau mokėti ieškovei koncesijos mokesčių už koncesijos ruožo eksploataciją.
 5. Atsižvelgiant į ieškinyje nurodytą reikalavimą, net teismui ieškinį tenkinus, koncesijos sutartis ir toliau būtų laikoma nutraukta, tačiau atsakovei galėtų kilti atsakomybė dėl neva neteisėto vienašalio sutarties nutraukimo.
 6. Tarp šalių praeityje kilęs ginčas, išspręstas Kauno apygardos teismo 2012 m. birželio 13 d. nutartimi, yra atskiras klausimas, neturintis įtakos nagrinėjamai bylai.

Teismas
k o n s t a t u o j a :

IV. Apeliacinio teismo nustatytos aplinkybės, teisiniai argumentai ir išvados

9. Nagrinėjamoje byloje sprendžiamas klausimas dėl pirmosios instancijos teismo nutarties, kuria atsisakyta taikyti laikinąsias apsaugos priemones, pagrįstumo ir teisėtumo. Šį klausimą apeliacinės instancijos teismas sprendžia vadovaudamasis atskirojo skundo faktiniu ir teisiniu pagrindais bei patikrina, ar nėra absoliučių nutarties negaliojimo pagrindų (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 320, 338 straipsniai). Absoliučių nutarties negaliojimo pagrindų nagrinėjamoje byloje nenustatyta.

Dėl laikinųjų apsaugos priemonių (ne)taikymo pagrįstumo

10. Teismas dalyvaujančių byloje ar kitų suinteresuotų asmenų prašymu gali imtis laikinųjų apsaugos priemonių, jeigu šie asmenys tikėtinai pagrindžia savo ieškinio reikalavimą ir nesiėmus šių priemonių teismo sprendimo įvykdymas pasunkėtų arba pasidarytų nebeįmanomas (CPK 144 straipsnio 1 dalis). Taikydamas laikinąsias apsaugos priemones, teismas nesprendžia ginčo tarp šalių, o tik patikrina, ar yra pagrindas jas taikyti bei atsižvelgia į prašomo užtikrinti reikalavimo pobūdį, nurodomą jo faktinį pagrindą, taip pat į tai, ar laikinųjų apsaugos priemonių taikymas pagal nustatytas aplinkybes būtų adekvatus siekiamam tikslui, nepažeistų proporcingumo, ekonomiškumo principų, proceso šalių interesų pusiausvyros.
11. Laikinųjų apsaugos priemonių taikymu siekiama garantuoti teismo priimto galimo ieškoviui palankaus sprendimo realų ir tinkamą įvykdymą, todėl tokių priemonių taikymo pagrindas gali būti tik pagrįstos prielaidos, kad nesiėmus šių priemonių, būsimo galimo ieškoviui palankaus teismo sprendimo įvykdymas gali pasunkėti arba pasidaryti nebeįmanomas (*Lietuvos apeliacinio teismo 2010 m. gruodžio 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2-1565/2010*).
12. Paduotame ieškinyje ieškovė prašo pripažinti neteisėtu vienašalį 2005 m. rugpjūčio 1 d. koncesijos sutarties nutraukimą nuo 2016 m. kovo 14 d. ir priteisti 76 824,98 Eur netesybų su palūkanomis. Teisės doktrinoje ir teismų praktikoje ieškiniai pagal procesinį tikslą skirstomi į ieškinius: 1) dėl pripažinimo; 2) dėl priteisimo; 3) dėl teisinių santykių modifikavimo. Ieškiniai dėl pripažinimo paprastai turi prejudicinę galią ieškiniams dėl priteisimo ir nereikalauja priverstinio vykdymo. Ieškiniams dėl priteisimo ieškovas siekia, kad atsakovas atliktų tam tikrus turtinio pobūdžio veiksmus (perduotų turtą, sumokėtų skolą ir pan.). Siekiant užtikrinti ieškovui galbūt palankaus teismo sprendimo įvykdymą pagal tokius reikalavimus, gali būti taikomi laikini turtinio pobūdžio suvaržymai atsakovui. Pagal pareikštus ieškinius dėl teisinių santykių modifikavimo (sukūrimo, pakeitimo, panaikinimo) paprastai nereikalingas teismo sprendimo priverstinis vykdymas. Kai reiškiamas reikalavimas pakeisti sutartinius teisinius santykius, šalių sutartiniai teisiniai santykiai modifikuosis teismo sprendimo pagrindu, taigi toks sprendimas neturės būti vykdomas priverstine tvarka (*žr. pvz., Lietuvos apeliacinio teismo 2010 m. kovo 9 d. nutartis civ. byloje Nr. 2-382/2010; 2010 m. liepos 8 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 2-886/2010, 2014 m. vasario 6 d. civilinėje byloje Nr. 2-203/2014*). Iš ieškinio turinio matyti, kad juo pareikšti skirtingo pobūdžio reikalavimai, t. y. dėl netesybų priteisimo ir pripažinimo, jog atsakovė neteisėtai vienašališkai

nutraukė koncesijos sutartį, kurį patenkinus pasikeistų šalių teisiniai santykiai. Prašyme taikyti laikinąsias apsaugos priemones ieškovė prašo užtikrinti būtent pastarojo ieškinio reikalavimo, jeigu būtų priimtas jai palankus teismo sprendimas, įvykdymą.

13. Apeliacinės instancijos teismo vertinimu, prašomos taikyti laikinosios apsaugos priemonės šiuo atveju užtikrintų ne galimai ieškovei palankaus teismo sprendimo įvykdymą, o ieškovės pareigų, kylančių iš 2005 m. rugpjūčio 1 d. sutarties, tolimesnį ir nepertraukiamą vykdymą ginčo nagrinėjimo metu. Pažymėtina, jog tik pirmosios instancijos teismui išnagrinėjus ginčą iš esmės ir priėmus sprendimą, kad atsakovė neteisėtai vienašališkai nutraukė šalių sudarytą sutartį, bus laikoma, kad šalis vėl sieja sutartinės prievolės, kurias jos turi vykdyti. Atsakovė nuo 2016 m. kovo 14 d. nutraukė 2005 m. rugpjūčio 1 d. šalių sudarytą koncesijos sutartį, todėl kol šios sutarties nutraukimas nėra pripažintas neteisėtu, sutartis laikoma nutraukta. Atsižvelgiant į tai, kad sutartis laikoma nutraukta, ieškinio reikalavimo įvykdymo užtikrinimui, kaip laikinoji apsaugos priemonė, negali būti nustatytas draudimas atsakovei įgyvendinti iš tokio sutarties nutraukimo atsiradusias teises pasekmes ir įpareigojimas išlaikyti iš šios sutarties kylančias šalių teises ir pareigas. Taigi, iki galutinio teismo sprendimo, įvertinsiančio koncesijos sutarties nutraukimo teisėtumą, laikytina, kad sutartis yra nutraukta ir ieškovė neturi teisės tęsti jos vykdymo.
14. Be to, pritaikius tokias laikinąsias apsaugos priemones akivaizdžiai būtų pažeistos atsakovės teisės, iškreipta laikinųjų apsaugos priemonių taikymo esmė, paskirtis ir tikslai, o teismas, sprenddamas procesinio pobūdžio klausimą byloje, nepagrįstai *a priori* išspręstų šalių ginčą, t. y. iki bylos išnagrinėjimo iš esmės pabaigos įsiterptų į materialiuosius teisinius santykius, pažeistų vieną svarbiausių civilinėje teisėje sutarties laisvės principą, pagal kurį draudžiama versti kitą asmenį sudaryti sutartį, ir apribotų atsakovės teisę į savo interesų gynybą. Tokių laikinųjų apsaugos priemonių taikymas neabejotinai neatitiktų proporcingumo ir ekonomiškumo principais siekiamų tikslų, nes atsakovės teisės būtų suvaržytos daugiau nei būtina ieškinio reikalavimams užtikrinti.
15. Pirmosios instancijos teismas pagrįstai sprendė, kad galimai ieškovei palankus teismo sprendimas, kuriuo būtų patenkintas reikalavimas pripažinti vienašalį koncesijos sutarties nutraukimą neteisėtu, galėtų būti įvykdytas ir nepritaikius prašomų laikinųjų apsaugos priemonių. Šios išvados nepaneigia apeliantės argumentai, kad iki teismo sprendimo priėmimo gali būti sugadinti koncesijos ruožo įrenginiai, nutrūkti sutartys su koncesijos ruožą prižiūrinčiais trečiaisiais asmenimis. Jei ginčo nagrinėjimo metu ieškovė patirtų nuostolius dėl sutarties nutraukimo, t. y. būtų sugadinti koncesijos ruožo įrenginiai, jų atlyginimo galėtų reikalauti iš atsakingų asmenų, o sutarčių su trečiaisiais asmenimis, prižiūrinčiais koncesijos ruožą, išsaugojimas, išnagrinėjus ginčą ir ieškinį atmetus, gali tapti beprasmiškas.
16. Pažymėtina, kad teismas gali taikyti tik tokias laikinąsias apsaugos priemones, kurios susijusios su pareikštais reikalavimais ir gali užtikrinti būsimo teismo sprendimo, jei šie reikalavimai būtų patenkinti, įvykdymą. Tai reiškia, kad teismas gali taikyti laikinąsias apsaugos priemones, siekdamas užtikrinti tik tų reikalavimų, kurie buvo pareikšti byloje, įvykdymą, ir negali taikyti laikinųjų apsaugos priemonių, apsaugodamas galimus reikalavimus, kurie byloje nebuvo pareikšti. Todėl atskirojo skundo argumentai, susiję su koncesijos ruožo esančių statinių bei įrenginių nuosavybės teise (atsakovės galimu siekiu pasisavinti ieškovei priklausantį turą), jų būklės įvertinimu ir atliktų koncesijos darbų kainos nustatymu, siekiant apskaičiuoti atsakovės ieškovei mokėtinas sumas, pasibaigus koncesijos sutarčiai, nagrinėjamoje byloje, kurioje sprendžiamas klausimas dėl vienašalio sutarties nutraukimo pripažinimo neteisėtu, nevertinami, kaip nesudarantys nei laikinųjų apsaugos priemonių (ne)taikymo, nei bylos nagrinėjimo dalyko. Teismų praktikoje išaiškinta, kad laikinoji apsaugos priemonė, neatitinkanti ginčijamo materialinio reikalavimo esmės ir nesusijusi su būsimo teismo sprendimo įvykdymo konkrečioje byloje apsauga, negali būti

taikoma. Tiesiogiai su pareikštu reikalavimu ir būsimo teismo sprendimo įvykdymu nesusijusių bei įtakos teismo sprendimo įvykdymui nedarančių apribojimų dėl atsakovo taikymas pažeidžia ekonomiškumo principą, todėl yra neteisėtas (*Lietuvos apeliacinio teismo 2008 m. gruodžio 31 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2-949/2008*).

Dėl laikinųjų apsaugos priemonių esmės

17. Kiekvienu konkrečiu atveju teismas, sprenddamas laikinųjų apsaugos priemonių taikymo klausimą, turi atsižvelgti ne į prašymų taikyti laikinąsias apsaugos priemones gramatinės formuluotes, tačiau į tokiomis priemonėmis sukuriamas teisinės pasekmes, t. y. siekiamus tikslus ir atsakovo teisių suvaržymo apimtį. Apeliantės teigimu, pirmosios instancijos teismas netinkamai nustatė įrodinėjimo dalyką ir nepagrįstai sutapatino prašymą išsaugoti sutartį (*status quo*) su įpareigojimu ją vykdyti. Ieškovė teismo prašė taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir uždrausti atsakovei atlikti iš neteisėto 2005 m. rugpjūčio 1 d. koncesijos sutarties nutraukimo atsiradusių reikalavimų teisių įgyvendinimo veiksmus ir išlaikyti iš sutarties kylančias šalių teises ir pareigas iki teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos. Apeliacinės instancijos teismo vertinimu, tokiomis laikinosiomis apsaugos priemonėmis siekiama toliau nenutrūkstamai suteikti teisę ieškovei vykdyti nutrauktą koncesijos sutartį, o tai atsižvelgiant į teisinės pasekmes, savo esme reiškia atsakovės įpareigojimą toliau vykdyti ginčo sutartį. Nagrinėjamu atveju atsižvelgiant į koncesijos sutarties objekto (Aleksoto tilto kairiojo prietilčio transporto mazgo Kauno mieste statybos, priežiūros ir eksploatacijos darbai) specifiškumą, darytina išvada, kad šis objektas negali likti be nuolatinės priežiūros, todėl sutarties išsaugojimas iki ginčo išnagrinėjimo iš esmės ir teismo sprendimo įsiteisėjimo, kartu reiškia ir sutarties vykdymą, t. y. sutartimi sulgytų darbų atlikimą. Dėl nurodytos priežasties minėti atskirojo skundo argumentai, susiję su tuo, kad teismas išnagrinėjo ne prašomos taikyti, o kitos laikinosios apsaugos priemonės taikymo galimybę, atmestini kaip teisiškai ir faktiškai nepagrįsti (CPK 178 straipsnis).

Dėl viešojo intereso

18. Apeliantės teigimu, laikinųjų apsaugos priemonių taikymo būtinybę suponuoja byloje egzistuojantis viešasis interesas, nulemtas koncesijos sutarties dalyko, į kurį pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė. Šiuos atskirojo skundo argumentus apeliacinės instancijos teismas atmeta kaip nepagrįstus.
19. Pažymėtina, kad kai kyla klausimas, ar tam tikras interesas laikytinas viešuoju, turi būti įmanoma pagrįsti, jog, nepatenkinus tam tikro asmens ar grupės asmenų intereso, būtų pažeistos ir tam tikros Konstitucijoje įtvirtintos, jos saugomos ir ginamos vertybės. Priešingu atveju kiltų pagrįsta abejonė, kad tai, kas teismo yra ginama ir saugoma kaip viešasis interesas, iš tikrųjų yra ne viešasis, bet privatus tam tikro asmens interesas (pvz., Konstitucinio Teismo 2006 m. rugsėjo 21 d. nutarimas). Byloje neginčijamas viešojo intereso egzistavimas, o skundžiamoje nutartyje pirmosios instancijos teismas vertino, ar ieškovės pateikti įrodymai, pagrindžia viešojo intereso pažeidimo faktą.
20. Kasacinio teismo praktikoje išaiškinta, kad teismas įvertina byloje esančius įrodymus pagal vidinį savo įsitikinimą, pagrįstą visapusišku ir objektyviu aplinkybių, kurios buvo įrodinėjamos proceso metu, išnagrinėjimu, vadovaudamasis įstatymais. Įrodymų vertinimas turi būti grindžiamas įrodymų lygybės principu, laikantis nuostatos, kad visi įrodymai turi vienokią ar kitokią įrodomąją vertę ir kad nė vieno negalima nemotyvuotai atmesti ar laikyti svaresniu, išskyrus įstatyme nurodytas išimtis. Be to, vertindamas konkrečioje byloje surinktus faktinius duomenis, teismas privalo vadovautis ir teisingumo, protingumo, sąžiningumo kriterijais (CPK 3 straipsnio 7 dalis). Teismas turi įvertinti ne tik kiekvieno įrodymo įrodomąją reikšmę, bet ir įrodymų visetą, ir tik iš įrodymų visumos daryti išvadas apie tam tikrą įrodinėjimo dalyku konkrečioje byloje esančių faktų buvimą ar nebuvimą (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. vasario 15 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-98/2008; 2009 m. liepos 31 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-335/2009; 2009 m. gruodžio 22 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-588/2009; 2010 m. liepos 2 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-316/2010; kt.). Nagrinėjamu atveju ieškovė nepateikė įrodymų, jog tik ji vienintelė toliau vykdydama koncesijos sutartį gali užtikrinti tinkamą viešojo intereso apsaugą. Sutartis vienašališkai nutraukta nuo 2016 m. kovo 14 d., tačiau byloje nėra duomenų, kad koncesijos ruožas būtų netinkamai prižiūrimas ar negalimas eksploatuoti. Atsakovei, kuri vienašališkai nutraukė šią sutartį, teko atsakomybė už tinkamą koncesijos sutarties objekto, t. y. Kauno miesto Alekso tilto kairiojo prietilčio transporto mazgo funkcionavimą. Be to, apeliacinės instancijos teismo vertinimu, tinkamas ar netinkamas šių pareigų vykdymas neturi įtakos sprendžiant klausimą dėl vienašališko sutarties nutraukimo (ne)teisėtumo, todėl negali sudaryti pagrindo taikyti ieškovės prašomas laikinąsias apsaugos priemones. Teismas, kaip teisiškai nepagrįstus, atmeta ir apeliantės nurodytus argumentus, susijusius su sutarties nutraukimo teisinių pasekmių įgyvendinimo sunkumais (koncesijos rezultato įvertinimu), kadangi tai nėra susiję nei su pareikšto ieškinio pagrįstumo vertinimu, nei su jo užtikrinimui prašomomis taikyti laikinosiomis apsaugos priemonėmis.

Dėl teismo patvirtintos taikos sutarties įtakos nagrinėjamam klausimui

21. Nagrinėjamu atveju laikinųjų apsaugos priemonių taikymo būtinybės nesuponuoja ir ieškovės nurodyta aplinkybė, kad Kauno apygardos teismo 2012 m. kovo 13 d. nutartimi civilinėje

byloje Nr. 2-389-173/2012 patvirtinta šalių sudaryta taikos sutartis. Minėtoje taikos sutartyje šalys tarpusavio nuolaidų būdu išsprendė ginčą dėl 2009 m. spalio 29 d. atsakovės atlikto sutarties nutraukimo pripažinimo neteisėtu ir toliau įsipareigojo vykdyti koncesijos sutartį. Tačiau vien ši aplinkybė negali būti vertinama kaip užkertanti kelią tolimesniems šalių ginčams dėl koncesijos sutarties sąlygų, jų vykdymo ir/ar tokios sutarties nutraukimo (ne)teisėtumo. Atsižvelgiant į tai, kad šioje byloje ginčo objektas yra 2016 m. kovo 14 d. vienašalio sutarties nutraukimo (ne)teisėtumas, apeliančės argumentai, jog atsakovė pripažino neteisėtai 2009 m. spalio 29 d. pranešimu nutraukusi sutartį, nagrinėjamu atveju nedaro įtakos laikinųjų apsaugos priemonių (ne)taikymui.

22. Esant nurodytoms aplinkybėms, apeliacinės instancijos teismas konstatuoja, kad pirmosios instancijos teismas tinkamai vertino byloje esančius įrodymus ir pagrįstai atsisakė taikyti laikinąsias apsaugos priemones, todėl skundžiama nutartis paliekama nepakeista (CPK 337 straipsnio 1 dalies 1 punktu).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

23. Atsakovė apeliacinės instancijos teismo prašė priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas. Atsižvelgiant į tai, kad šalių turėtos bylinėjimosi išlaidos paskirstomos tik bylą išnagrinėjus iš esmės, o ne atlikus atskirus procesinius veiksmus, minėtas atsakovės prašymas šioje bylos nagrinėjimo stadijoje nenagrinėtinas (CPK 93 straipsnis).

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėja, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 337 straipsnio 1 dalies 1 punktu,

n u t a r i a :

Kauno apygardos teismo 2016 m. birželio 28 d. nutartį palikti nepakeistą.

Teisėja

Egidija Tamošiūnienė